

УДК 338.482:1

Яртимик К.М.¹

Повзло О.М.²

¹ студ. гр. МТЕ-129 НУ «Запорізька політехніка»

² канд. філос. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

ФІЛОСОФСЬКИЙ СЕНС МАНДРІВНИЦТВА ТА ПОДОРОЖЕЙ

Філософський погляд і аналіз екзистенційних характеристик таких важливих соціальних явищ якими є «мандрівництво» та «подорож» (які мають саме безпосередньо відношення до сфери активного відпочинку та творчого дозвілля) полягає в тому, щоб насамперед визначити його сутність у понятійний спосіб, представити їх як «категоріальні концепти» в системі філософської теорії пізнання, тобто концептуально. Жодна соціо-гуманітарна наука не здатна вичерпно (системно, усебічно) охарактеризувати-антропологічну сутність цих понять та явищ як це може здійснити філософська наука і методологія. В основі всіх подорожувань лежить, крім інших, бажання людини одержати незвичні враження, потяг до задоволення, насолоди, тобто гедоністичні мотиви. Особливо слід підкреслити, що в процесі задіяння та втілювання тих чи інших атрибутів мандрівництва та подорожей можуть бути розташована благодатні услуги та перевага суспільної сфери життя людства. Наприклад, особливо таких привілеїв, якими є в суспільстві гостинність, туристичний сервіс, які виразно демонструють їх «людиноприймальний», людиновимірний характер. Тому ця форма соціального дозвілля, активного проведення відпустки, як найдемократичніший спосіб людських взаємин, може бути здатною сприяти моральному оздоровленню сучасного суспільства, яке гостро потерпає від набутого соціального імунодефіциту - браку щирості та теплоти людського спілкування. Для того, щоб краще передати сутність подорожей мандрівників можна скористатися цитатою великого берберського мандрівника та купця Ібн Баттута: «Подорожі позбавляють тебе дару мови, а потім перетворюють в кращого оповідача». Найчастіше мандрівники відправлялися у подорожі для того, щоб отримати натхнення. Коли вони відчували, що в них немає сил на нові, ще кращі роботи, коли не бачили сенсу творити щось нове, вони відправлялися у подорожі. Спостерігаючи за природою, спілкуючись з різними людьми, виходячи з зони свого комфорту, мандрівники знаходили натхнення, знаходили себе та сили для нових шедеврів. Люди, що мандрують, не воюють, не вбивають собі подібних, не розбивають наметових містечок протесту. Вони хочуть іншого - відпочити, оздоровитися, пізнати нове і цікаве, духовно розвиватися і вдосконалитися, потоваришувати з іншими людьми. В цьому - життєва філософська істина філософії мандрівництва та подорожей. Сприяти здійсненню цих бажань, реалізувати

можливість безпосередньо і особисто відкривати для себе визначні місця України, Європи, нашої планети взагалі - найважливіше завдання відповідального, стійкого, усталеного і загально доступного туризму в межах реалізації прав, які належать всім людям. Цій соціально-філософський аналіз мандрівництва та подорожей буде достатнім, щоб охарактеризувати ці поняття як складні багатоаспектні соціальні явища.